

Ministerstwo
Cyfryzacji

Kodeks Cyfrowy

zakres regulacji

/ wstępna koncepcja /

Zakres podmiotowy

- Proponuje się objęcie ustawą wszystkich podmiotów realizujących na podstawie odrębnych przepisów zadania publiczne, w tym organów administracji rządowej i samorządowej, sądów i trybunałów, organów kontroli państwowej i ochrony prawa, a także podmiotów prywatnych, realizujących zadania finansowane ze środków publicznych lub powierzone albo zlecone im do wykonania przez podmioty publiczne.

Definicje

- W celu sprawnego funkcjonowania dotychczasowych i nowych rozwiązań prawnych w obszarze informatyzacji konieczne jest stworzenie logicznej, spójnej i kompletnej siatki pojęciowej celem umożliwienia stosowania tych definicji nie tylko w nowej ustawie, ale również we wszystkich aktach normatywnych regulujących kwestie związane z informatyzacją.

System instytucjonalny

- rola ministra właściwego do spraw informatyzacji

- Proponuje się ustanowienie systemu instytucjonalnego dla zarządzania procesami cyfryzacji w sferze publicznej uwzględniającego:
 - a) szczególną rolę ministra właściwego do spraw informatyzacji (MC), który stoi na straży przestrzegania zasad generalnych, a także koordynuje procesy informatyzacji podmiotów publicznych, realizacji publicznych projektów informatycznych oraz wdrażania e-usług i rozwiązań technicznych je wspierających,
 - b) ustawowe umocowanie Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji jako organu kolegialnego dokonującego oceny zasadności realizacji publicznych projektów informatycznych,
 - c) organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw informatyzacji (Rada do Spraw Cyfryzacji).

Krajowa infrastruktura informacyjna

- kluczowe elementy

- Zakłada się, że kluczowe elementy krajowej infrastruktury informacyjnej, tworzyć będą:
 - a) system rejestrów państwowych – obejmujący referencyjnie powiązane rejestry publiczne,
 - b) platforma integracji usług i danych – stanowiąca szynę wymiany danych niezbędnych do realizacji e-usług,
 - c) portal informacyjno-usługowy – stanowiący centralny punkt dostępowy do wszelkich e-usług publicznych,
 - d) krajowy system identyfikacji elektronicznej – zapewniający uwierzytelnienie co najmniej w e-usługach publicznych,
 - e) zapewniane przez Państwo usługi zaufania (podpis elektroniczny, pieczęć elektroniczna, usługa rejestrowanego doręczenia) stosowane co najmniej w usługach publicznych,
 - f) portal otwartych danych publicznych – stanowiący centralny punkt dostępu do danych publicznych umożliwiający ich ponowne wykorzystywanie

- Informacja dodatkowa:

Zakłada się, że kwestie związane z identyfikacją elektroniczną (w tym wydawane przez Państwo środki identyfikacji elektronicznej i utrzymywane przez Państwo systemy identyfikacji elektronicznej oraz kwestie związane z usługami zaufania (w tym zapewniana przez państwo usługa rejestrowanego doręczenia elektronicznego oraz państwowy podpis elektroniczny/pieczęć elektroniczna), będą regulowane w ustawie o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej.

Krajowa infrastruktura informacyjna

- zasady

- Zakłada się, że funkcjonowanie krajowej infrastruktury informacyjnej zostanie oparte o następujące zasady:
 - a) zapewnienie referencyjności rejestrów publicznych,
 - b) zapewnienie interoperacyjności publicznych systemów teleinformatycznych,
 - c) optymalizacja procesów związanych z zarządzaniem danymi będącymi w dyspozycji podmiotów publicznych,
 - d) elektroniczna wymiana danych między podmiotami publicznymi,
 - e) sporządzanie i przekazywanie dokumentów pomiędzy podmiotami publicznymi wyłącznie w postaci elektronicznej (w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, państwowym podpisem elektronicznym albo państwową pieczęcią elektroniczną przesyłanego przy użyciu rejestrowanego doręczenia elektronicznego),
 - f) zapewnienie standardów otwartości danych publicznych.

Wspólna Infrastruktura Państwa

- Zakłada się utworzenie infrastruktury teleinformatycznej, zarządzanej centralnie przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, na którą możliwe będzie przeniesienie funkcjonalności publicznych systemów teleinformatycznych, utrzymywanych obecnie indywidualnie przez organy administracji publicznej. Pozwoli to na obniżenie kosztów obsługi realizowanych zadań publicznych oraz centralne planowanie zakupów niezbędnych narzędzi informatycznych, bardziej wydajne dysponowanie dostępnymi zasobami informatycznymi (w tym zmianę wielkości przydzielonych zasobów w określonym czasie zależnie od bieżącego zapotrzebowania określonych procesów obsługujących konkretne zadania publiczne) oraz centralne zarządzanie bezpieczeństwem procesów informatycznych.

Zasady dotyczące świadczenia usług publicznych

- Proponuje się wprowadzenie podstawowych zasad regulujących świadczenie usług publicznych:
 - a) domyślność cyfrowa – rozumiana jako zapewnienie obywatelowi prawa do korzystania z usług publicznych przy użyciu dostępnych narzędzi elektronicznych (co w szczególności oznacza równoważność dokumentów elektronicznych i papierowych),
 - b) jednorazowość wprowadzania danych – dane obywatela są wprowadzane do publicznego zasobu danych tylko raz, wprowadza się obowiązek wykorzystywania ich w wielu procesach i usługach, nie można ponownie żądać raz wprowadzonych przez obywatela danych jeżeli organ może je uzyskać z ewidencji należących do takiego zasobu,
 - c) udostępniane e-usługi pozwalają załatwiać sprawy w całości drogą elektroniczną, to znaczy pozwalają na obustronną komunikację z podmiotem publicznym, jeżeli jest ona potrzebna (czyli osiągają co najmniej transakcyjny poziom dojrzałości),

Zasady dotyczące świadczenia usług publicznych

- d) udostępnianie e-usług bezpośrednio na portalu informacyjno-usługowym lub przez wskazanie tam odnośnika do e-usługi udostępnionej w ramach własnego dziedzinowego systemu teleinformatycznego i ujednolicenie opisów e-usług bez względu na sposób ich udostępniania,
- e) mobilność usług – obowiązek takiego projektowania e-usług, by była możliwość skorzystania z nich również za pomocą aplikacji dedykowanych dla telefonów komórkowych,
- f) stosowanie mechanizmów zapewniających ergonomię e-usług, w tym dostępność dla osób niewidomych i niesłyszących oraz niesprawnych ruchowo (manualnie),
- g) o ile dostęp do e-usługi wymaga uwierzytelniania - wymóg rozpoznawania środków identyfikacji elektronicznej funkcjonujących w ramach ustalonego publicznego systemu identyfikacji we wszelkich usługach publicznych.

Zasady dotyczące bezpieczeństwa i ciągłości działania usług publicznych

- Proponuje się ustanowienie zasad mających na celu zapewnienie szeroko rozumianego bezpieczeństwa i ciągłości działania usług publicznych, w tym:
 - a) zapewnienie stosowania aktualnych zabezpieczeń technicznych i organizacyjnych dostosowanych każdorazowo do zidentyfikowanego uprzednio ryzyka,
 - b) ustalenie zakresu odpowiedzialności za brak ciągłości działania usług w wyniku działania cyberprzestępców dysponujących dużym potencjałem ataku lub siły wyższej,
 - c) ustalenie zasad i sposobów (technologii) szybkiego przywracania ciągłości działania usług.

Dotychczasowe prace

- W listopadzie 2017 r. odbyła się konferencja z udziałem przedstawicieli środowisk naukowych – MC przedstawiło wstępny zakres regulacji Kodeksu cyfrowego.
- Po konferencji MC zamieściło komunikat o zgłaszaniu propozycji do Kodeksu cyfrowego.
- Zgłoszone propozycje są przedmiotem analiz wewnętrznych w MC.
- W najbliższym czasie planowane jest wewnętrzne spotkanie w sprawie podsumowania zgłoszonych propozycji i ustalenia dalszych działań.

Dziękuję za uwagę

